

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
złp. 12.

N^{ER} 23.

Pojedynczy numer na welino-! z
wym papierze gr. 10.

SOBOTA DNIA 29 STYCZNIA 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumur.

Dzień godzina	Barometr na 05 r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
28. 7	27 4. 913	— 7. 6	—11,1	zachodni średni	pochmurno	śnieg.
12	„ 4. 956	— 4 3	—11,4	Połudn: za. „	pogoda z chmur:	
3	„ 4. 513	— 4. 9	—12,0	„ „	„	
9	„ 3. 919	—13. 2	—18,7	zachodni słaby	„ pogoda	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRAKÓW. — Dnia 22 b. m. odbyło się w katedrze tutejszey żałobne nabożeństwo za duszę ś. p. Piusa VIII. Ojca S. Mszą S. celebrował JW. JX. Skórkowski Biskup diecezji. Przed solennym konduktem, przemówił JX. Scipion, wystawiając cnoty i zasługi zgasłego na d. 30 z. m. Naczelnego w kościele Chrystusowym Pasterza. Władze miejsowe oraz professorowie uniwersytetu na tym żałobnym obrzędzie byli obecni.

WARSZAWA 26 STYCZNIA.

ROZKAZ DZIENNY

W Kwaterze Głównej dnia 21 Stycznia
w Warszawie 1831 r.

ŻOŁNIERZE! Woła narodu do przewodniczenia wam na polu chwały powołany zostałem. Wierny obowiązkowi prawego obywatela, wracam do szeregów ojczywstych; przywinię zaszczyt dowodzenia mężnymi. Świętość sprawy, mężstwo walecznych obrońców

swobód i wolności naszey, każą nam rokować pomyślny usiłowań naszych skutek. Lecz w każdy losów kolei ujrzyćcie mnie zawsze na drodze honoru. Równie chętnie i z zapalem prawego Polaka, stawam przed szeregiemi iak wy do nich pośpieszyliście. Jeden mnie z wami duch ożywia, jeden wszyscy mamy cel, a tym jest: szczęście oyczyzny. Wojsko z wodzem, wódz z woyskiem, jednem ożywieni przekonaniem, iż losy kraju naszego tylko na polu chwały ustalone bydź mogą, tam je pozyskać pówdziemy. Wspomnijcie dawne oyców naszych czyny, pamiętajcie, że do ich potomków należy, orężem przywrócić te odwieczne bytu i niepodległości polskiej prawa, które oni szczerbcami swemi wzniesli i uświetnili. Bóg był z nimi; będzie i z nami dopóki jedność i świąty miłości oyczyzny ogień zagrzewać nas będzie. Pielegnуйте go bracia, niech każdemu krokowi waszemu to przewodniczy hasło, które wam niezmiennie wódz wasz wydaie. Niech żyje Polska! wol-

ma i niepodległa: niech żyje ojczyzna!

Naczelnny Wódz.

(podpisano) RADZIWIŁŁ.

Za zgodność z Oryginałem:

Szef Sztabu Głównego,
Generał Brygady Mroziński.

Obrady Izby Z dnia 22 b. m.

SENAT. — Przy rozpoczęciu posiedzenia, Deputacja Izby Poselskiej złożyła Prezydującemu w Senacie odezwę Marszałka tejże Izby, zawiadamiającą go o przyjęciu przez nią Manifestu napisanego przez Deputację z obu Izb wybraną, i uchwaleniu rozesłania onegoż wszystkim Dworom zagranicznym.

Po odczytaniu pomienionego Manifestu, tenże na wniosek Senatora Kasztelana Hr. *Mutachowskiego*, jednogłośnie przyjęty został,

IZBA POSELSKA. — Też same przedmioty co w Senacie, dyskutowane przyjęte były i w Izbie Poselskiej.

Na posiedzeniu izb połączonych dnia 24 b. m., na wniosek Jana hr. *Ledóchowskiego*, który wyraził, iż generał *Chłopicki* zawiadomiony o nieprzyjaźnem mu wrażeniu, jakie sprawiło odczytanie w dniu dzisiejszym w izbie poselskiej listu jego do Cesarzewicza pisanego, uprasza, iżby list jego do Cesarza pisany, mógł być w izbach połączonych odczytany, — tenże list odczytany został. Wszakże kilku członków, a pomiędzy niemi Roman *Sottyk* wynurzył zdanie, że list ten bynajmniej generała *Chłopickiego* nie usprawiedliwia, lecz przeciwnie, wzmacnia zarzuty postępowaniu jego uczynione, z powodu których do odpowiedzialności pociągnięty być powinien.

Dnia wczorajszego odczytane były w izbach połączonych annexa załączone do rapor-

tu z działań wydziału dyplomatycznego, poczem przyjęty i podpisany został przez izby akt detronizacji Cesarza *Mikołaja*, jako króla polskiego.

Dnia 5 Stycznia na sessyi Izby Deputowanych Francuzkich Pan *Isambert* wyraźnie oświadczył, że Francya musi dopomóc Polakom.

Towarzystwo patriotyczne zawiązane w Warszawie, rozpoczęło d. 21 b. m. swoje narady w sali posiedzeń Uniwersyteckich. Jednogłośnie zgodzono się, iż były Dyktator *Chłopicki* za zdradzenie położony w nim ufności narodu, powinien być pociągnięty do odpowiedzialności wyrównywiający wielkości zbrodni. Osobnej Deputacji poruczono przygotowanie na piśmie stosownego wniosku.

ODEZWA SEYMU

Do Wojska Polskiego.

Już Rada Najwyższa narodowa uwiadomiła przed kilku dniami rycerstwo polskie, o złożeniu przez generała *Chłopickiego* powierzonej mu przez seym nieograniczonej prawie władzy Dyktatora.

Krok generała *Chłopickiego* tak niespodziany, tak bolesny, tak trudny do wytłumaczenia, takie okazujący szkody z utraconych chwil drogich, mógł być przerazić umysły trwożliwych, lecz niemasz ich w seymujących stanach, Przeciwności niezrażają Polaków, i owszem nowę stałości, nowę odwagi, nowego hartu nadają niezłomnym ich duszom. Nie odstępuje seym od nieodzownego postanowienia swego, raczy zginąć z honorem i orężem w ręku, niż uleść hańbiącym warunkom.

Obrany nowy Wódz, godny ze wszech miar ufności narodu i wojska; prawodawcy podważają goliwość swoją w uchwałach do o

brony kraju i spokojności publicznej dążących. Sejm donosi o tém walecznemu wojsku polskiemu, w pewnej ufności, że stałość i wytrwałość narodu, odwaga swoją wspierać będzie, że stanie się spławem murem zasłaniającym to wszystko, co nam jest najdroższem, że wywalczy nam niepodległość, że zasłuży sobie na nowe wieńce laurowe, na wdzięczność wnuków, wnuków naszych.

Niech żyje Wojsko Polskie!

Dan w Warszawie d. 24 stycznia 1830 r.

Prezydujący w Senacie

(podpisano) Adam X. Czartoryski.

Marszałek Izby Poselskiej

(podpisano) Wład: Hr. Ostrowski.

Sekretarz Senatu

J. Ursyn Niemcewicz.

Sekretarz Izby Poselskiej

Xawery Czarnocki.

Za zgodność:

Sekretarz Izby Poselskiej

Xawery Czarnocki.

Dep: Okr: Stanisławowski.

Dnia wczorajszego obie Izby Seymowe odbyły posiedzenia, na których uchwaloną została odezwa do wojska od Seymu; czytany był i z zapalem przyjęty adres od obywatelów Litwy, Wołynia, Podola i Ukrainy w Warszawie obecnych, proszących w imieniu ich współziomków Sejm Polski o przyjęcie ich na łono wspólnej oyczyzny.

Rada najwyższa narodowa, w miejsce Xiecia Michała Radziwiłła powołanego przez izbę seymującą na naczelnego wodza, wezwała na Prezesa kommissji potrzeb wojska, JW. Kasztelana M. Potockiego, również wezwała na członków téżże kommissji Radców Stanu Badeniego i Piwnickiego.

Na mocy uchwały izb Seymowych nastę-

pujące adresy we wszystkich piśmach publicznych umieszczone być mają:

Do Seymu Polskiego.

Na pierwszy ogłos powstania narodowego zebrani w Paryżu rodacy poczytali sobie za obowiązek złożyć bez odwłoki hołd posłuszeństwa i niezachwiany wierności poważnemu Seymowi Polskiemu.

Zgromadzonym w liczbie około pięćdziesiąt osób podobało się upoważnić podpisanych do dopełnienia w imieniu wszystkich téj drogiej prawemu Polakowi powinności.

Pospieszamy więc poważni oycowie i bracia nasi! pospieszamy z wynurzeniem. wam uczuć rodaków oddalonych od ziemi oyczystej. Wszystkich jeden przejmie zapal: serca wszystkich głośniey bią, niż dźwięk słabej wymowy naszej. Zazdrośni chwale ziomków co z orężem w ręku oddali pierwszą oyczyznę usługę, biegną wszyscy bez odetchnienia pod sztandary narodowe.

Z wyboru ogólnego, spadła na podpisanych powinność pozostania w Paryżu do dalszych zwierzchności narodowej rozkazów, których z upragnieniem i niecierpliwie oczekując, wyznaniemy się wiernymi oyczyzny synami.

(podp:) B. Jerzmanowski Pułkownik. — T. Morawski. — Leonard Chodźko.

W Paryżu d. 17 Grudnia 1830 r.

Officerowie kompanii 1szej pozycyjney artylleryi pieszej zważywszy, iż lubo obowiązkiem każdego wojskowego jest przelać ostatnią kroplę krwi dla oyczyzny, pragnąc jednakże, aby cała ufność narodu mogła być w nich położoną, zaprzysięgaia w raz z swym dowódcą w obec Boga i rodaków, iż się zupełnie poświęcaia sprawie nieszczęśliwej naszej matki, i że chociażby się podobało Opatrzności zniweczyć szlachetne usiłowania Polaków w odzyskaniu swobod i wolności,

nie przeniosą nigdy na sobie, aby mieli dźwigać na nowo jarzmo dawnych tyranów. — Officerowie téj kompanii oświadczają: iż godłem ich zawsze będzie *Śmierć lub Zwycięstwo!*... i że nie ma poświęcenia, którego by nie uczynili, aby wypełnić obecnie wykonaną przysięgę. Na co własnoręczne kładą swoje imiona.

Dowódca kompanii 1szej artylleryi piechoty Kapitan Bielecki. — Porucznik Maśłowski Dyonizy. — Podporucznik Czyż. — Podporucznik Duchnowski. — Podporucznik Link. — Podporucznik Szyrmer. — Podporucznik Wierzbolowicz. — Podporucznik Zboński Marcin. — Podporucznik Swiderski.

Sekretarz Izby Poselskiej:
Czarnecki

Deputowany Stanisławowski.

Na patryotyczném zgromadzeniu Litwinów, Wołynian, Podolan i Ukraińców, odbytém onegdaj u Pana Wereszczyńskiego uchwalono wysłać deputacyą do Seymu reprezentującą prowincye Polskie jeszcze przez Rosyan zajmowane.

Donoszą z Galicyi, że Xiążę Łubkiewicz otrzymał w tym kraju nieograniczoną władzę cywilną i wojskową.

Gazety Paryżkie nadeszły onegdajszą pocztą donoszą, że z Paryża wyszło 400 wolnych strzelców (*francs archers*) którzy udają się na pomoc Polsce.

W Paryżu utworzył się komitet do wspierania Polski. *Lafayette* jest jego Prezesem.

Słychać, iż otrzymano z Królewca listy donoszące: jakoby Szwecya miała wojnę wypowiedzieć Rosyi, i już kroki nieprzyjacielskie rozpocząć; dodają, że to było powodem spieszego powrotu Feldmarszałka *Dybieza*, i wstrzymania nadchodzących ku naszemu granicy wojsk Rosyjskich. Pogłoska ta jest

tém podobniejsza do prawdy, iż wiarogodne osoby z *Berlina* przybyłe zapewnią, że jeszcze przed kilku tygodniami pewne były doniesienia, o silnem uzbrajaniu się Szwecyi, i o powołaniu do czynnej służby, wszystkich domissyonowanych wojskowych.

(Z *Gazet Warszawskich*.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

PARYŻ 10 *Stycznia*. — Dziennik *Konstytucjonista* twierdzi, iż sprawa Polski jest celem wysłania *Xięcia Mortemart* do *Petersburga*. Poczytując tego dyplomatyka za bardzo zdolnego do tego zlecenia; posiada on bowiem osobiste względy u Cesarza *Mikołaja*, a charakter jego usprawiedliwia położone w nim zaufanie.

Dziennik *National* tak pisze o proklamacjach Cesarza wydanych do Rosyan i Polaków: "Cesarz *Mikołaj* wydał do rossyjskich swoich poddanych manifest o rewolucyi polskiej. Jest to rozszerzenie wydanej do Polaków proklamacyi. Żąda od nich ciągle bezwarunkowej uległości i jako samowładca naprzód odrzuca wszelkie przedstawienia jakieby mu chcieli czynić. Sądzi i potępia ich przed wysłuchaniem. Cesarz oświadczył iż ukarze Polaków, powiada: "Bóg obrońca dobrych sprawy jest z nami a potężna Rosya może jedną porażką uspokoić tych, którzy się ośmielili mieszać jej spokojność. Sądźmy podług tego jak się będzie wyrażała dyplomacya rossyjska w układach politycznych w których jako przewodniczka świętego związku, Rosya w ciągu ostatnich lat 15, przywłaszczyła sobie wpływ tak wielki."

Mimo nadejścia listów wierzytelnych dla Posła Rossyjskiego, pogłoski o wojnie ciągle się utrzymują; publiczna bowiem opinia przypisuje nadejście wspomnianych listów wierzytelnych wypadkowi w Polsce. Zdaje się, iż rząd nasz nie spuszcza tego stosunku z uwagi, i jeszcze d. 5 b. m. wysłał zaufanego agenta do *Petersburga*, aby poprzedał przybycie tam *Xiążęcia Mortemart*. Obadwa mają mieć szczególne polecenie, aby interessa Polski ułatwić bez krwi rozlewu. Wnoszą ztąd, iż Francya w razie potrzeby skłoni się do innej interwencji, nie tylko dyplomatycznej.

DODATEK.

GAZETY KRAKOWSKIEJ.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

PARYZ. — *Dziennik handlowy* umieścił wydaną w Warszawie odezwę do Francuzów, aby pomagali narodowi Polskiemu.

Wczorajszy *Dziennik Rozpraw* pisze: — „W Persyi wybuchła okropna wojna domowa. Syn najstarszy Szacha podniósł bunt przeciw oycu. Xiążę Abbas-Mirza pospieszył na pomoc Szachowi i rozpoczął kroki nieprzyjacielskie przeciw bratu. Większa część jego wojska jest ubrana i urządzona na sposób Europejski. — Ludy Kaukazu, dotychczas jeszcze niebardzo Rosyi podległe, podniosły

chorągiew buntu w kilku okolicach nad morzem Kaspijskiem i Czarném. Oddział wojsk Rossyjskich na drodze ku Tyflis został napadnięty i utracił dwa działa. F. de Paszkiewicz ma rozkaz rozwinąć natarzenie, aby poskromić buntowników. „— *Dziennik Posłaniec Izby* dodaje, iż wiadomość ta jest pewną, i spodziewa się, że w gabinecie Petersburskim interes Polski ustąpi przed interesami Wschodu; może zbyt prędko wnioskując, z tém wszystkiem okoliczność ta stanowić będzie pomysłą bardzo dla Polaków dywersyą.

D O N I E S I E N I A.

Prezes Sądu Appellacyjnego &c.

Stosownie do art. 118 K. C. podaje do publicznej wiadomości, iż Trybunał I. Instancji kraini tutejszego na powództwo P. Józefa z Sławińskich Szonertowej, P. Franciszka Szonert małżonki i Julii z Sławińskich Koprzyńskich wdowy siosty między sobą rodzonej, wydał w d. 11 Stycznia r. b. wyrok stanowiący, mocą którego P. Apolonia Sławińska po upłynieniu roku od wyroku nakazującego jej wyszukowanie za nie przysługującą została. — W Krakowie d. 16 stycznia 1831 r.

Nikorowicz.

Massalski Sekretarz.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu &c.

Gdy ogłoszona już po trzykroć licytacja wdzierżawienia prawa wyszynku trunków w dwóch karczmach do erbpachtu Rakowice należących do dnia ostatniego maja r. b. trwać mającego, dla wysokości pretium liciti skutku swojego nie odnosiła; przeto nowy termin do odbycia teyże na dzień 1 lutego r. b. godzinę 10tą z rana w biurze swém Wydział nazywacza. Pretium liciti z kwoty 500 złp. początkowo ustanowioney, teraz do kwoty złp. 250 mocą uchwały Senatu z dnia 11 b. m. Nro 121 niższe, czyli za cztery miesiące dzierżawy rachując od 1 lutego r. b. dzierżawca zapłaci 83 złp. 10 gr. i taką jeszcze kwotę, jaką przez licytację zostanie podniesioną. Przed licytacją złożą konkurenci 9 złp. na vadium. Czynsz dzierżawy zapłaconym być winien zaraz po zatwierdzeniu przez Senat kontraktu. Vadium pozostanie aż do ukończenia dzierżawy. Nakoniec zawiadomia chęć dzierżawienia mających, iż wydział upoważnionym został przez Senat Rządzący do wdzierżawienia tego prawa wyszynku z wolnej ręki.

W Krakowie dnia 24 stycznia 1831 r.

Bar s l.

Gadomski 6. W.

Podpisany Notaryusz podaje do publicznej wiadomości, iż w skutek wyroku Wyss. Trybunału I. Inst: M. W. Krakowa d. 5 1 lutego 1830 r. między Panią Teklą z Perów Eritzo- wą w asystencyi Męża P. Jerzego Fritz O. M. K. z jednej, a Panią Konstancją z Puhiń-

skich Kosickich w asystencji Męża P. Ludwika Kosickiego Professora Liceum Krakowskiego czyniącą, i Panną prawomocną Maryanną Bulińską, w sprawie o dział majątku po ś. p. Reginie z Florkowskich 1go ślubu Berowej, 2go Bulińskiej wocznie zapadłego, licytacji kamienicy pod L. 490 i 503 przy ulicy Floryańskiej w gminie IV M. W. K. stojącej, mającej dać, a wyrokiem Wys. Sądu Appellacyjnego z d. 22 Czerwca 1830 w całości osnowie zatwierdzonego; od których obydwóch rekurs przez uchwałę Wydziału Prawnego z dnia 19 Lipca 1830 do L. 43 wydaną, odrzuconym został, tudzież w skutek powtórnego wyroku Wys. Tryb. I Instancji M. W. K. ddato 5 Sierpnia 1830 r. między temiż stronami wocznie zapadłego, warunki licytacji stanowiącego, i podpisanego Notaryusza do przedsięwzięcia licytacji delegującego, a wyrokiem Wys. Sądu Appellac. z d. 19 Października 1830 w całości osnowie zatwierdzonego, od których obydwóch rekurs z strony P. Fritzowey przedstawiony, uchylonym został przez uchwałę wydziału Professorów i Doktorów Prawa ddato 9 listopada 1830 r. do L. 75 wydaną, sprzedaną będzie stanowczo kamienica pod L. 490 i 503 przy ulicy Floryańskiej w gminie IV M. Krakowa stojąca, według osnowy wykazu hipotecznego przez niegdy ś. p. Józefa Bulińskiego i Reginę z Florkowskich Bulińskich Małżonków, od P. Józefata Wiślickiego mocą kontraktu z d. 13 Lipca 1804 r. w aktach Magistratu Krakowskiego xiędze 8 Czyn: Wiecz: na karcie 400 do L. 323 w pisanego, kupiona, a to na żądanie strony pilniejszej, to jest P. Konstancji z Bulińskich Kosickiej w asystencji Męża P. Ludwika Kosickiego czyniącej, i Panny Maryanny Bulińskiej, pod następującemi warunkami:

1. Mający chęć licytowania złożyć tytułem vadii złp. 3000 od którego składania nikt nawet z Sukcesorów wolnym nie jest.
2. Nabywca obowiązany będzie całkowitą summę szacunkową po potrąceniu Widerkałów jakie się okazać mogą oraz vadium złożyć w depozyt Sądowy w ciągu miesiąca od dnia licytacji; jeżeliby jednakże złożył nabywca deklaracją od którego z wierzyteli hipotecznych zezwalającą na pozostawienie wierzytelności jego przy nieruchomości, na tedy o tyle mniej złożyć jest mocen nabywca do depozytu, zostawiając u siebie pozostawioną summę przy nieruchomości nabytej, z procentem 5/100 od dnia licytacji.
3. Podatki jeżeli jakie zaległe okażą się, tudzież koszt licytacji z depozytu następnie zapłaconemi zostaną.
4. Jeżeliby w ciągu tygodnia od dnia licytacji znalazł się pretendent ofiarujący jedną czwartą część wyżey, tedy winien przedewszystkiem złożyć tę jedną czwartą część w depozyt sądowy.
5. Cena na pierwsze wywołanie kamienicy téj pod L. 490 i 503 w Krakowie stojącej, przez w sztuce biegłych ustanowiona jest w summie łącznéj 23,399 złp. gr. 15 gdy jednak na licytacji przedstanowczey postąpiono do summy 23,463 złp. przeto od summy téj cena 1go wywołania na licytacji stanowczey wywołaną będzie, i od téj licytacja rozpocznie się.
6. Niedopełniający warunków utraci vadium na korzyść całej masy Bulińskich, i nowa licytacja na jego koszt i schedę ogłoszona będzie.

Licytacja przedstanowcza odbyła się przed podpisanym Notaryuszem delegowanym a to w kancelaryi notaryatu w domu pod L. 262 w rynku krakowskim, d. 11 Stycznia r. b. na której uzyskał przybycie przedstanowcze P. Ludwik Kosicki jako najwyższy ofiarujący, to jest za summę wyżey niż wyrażoną 23,463 złp. a do licytacji stanowczey ustanowionym jest termin na d. 1 Marca 1831.

Na takową zatem licytacją wzywają się wszyscy chęć kupienia mający o godzinie 10tej z rana.

W Krakowie d. 14 Stycznia 1831 r. Andrzej Jaroszewski N. P.

Kamienica Nro 88 przy ulicy Grodzkiej sukcesorów Klary Nalherowej dziedziczna z wszelkimi i wygodami dobrze wyrestaurowana, jest do sprzedaży z wolnej ręki za summę więcey ofiarującemu w sposobie dobrowolnéj licytacji, do której sprzedaży przed Notaryuszem W. Ostaszewskim w kamienicy Nro 453 przy głównym rynku odbydź się mia-nący, na dzień 21 lutego 1831 r. godzinę 9tą ranną pełnomocnik Jerzy Wieczorek mający upoważnienie zaprasza. — W Krakowie dnia 22 stycznia 1831 r.